

hold til det danske Politi eller Grænsegendarmeri af den tyske Besættelsesmagt har været underkastet Frihedsberøvelse i Danmark eller er blevet deporteret til Fængsel, Koncentrations- eller Arbejdslejr i Udlandet, for saa vidt paagældende, da Frihedsberøvelsen blev iværksat, opholdt sig her i Landet, yder Statskassen en Godtgørelse for den med Frihedsberøvelsen forbundne Lidelse og Tort efter de i Stk. 2, 3 og 4 fastsatte Regler.

stk. 2. Har Deportation til Udlandet fundet Sted, fastsættes Godtgørelsen til 50 Kr. for hver paabegyndt Uge, Deportationen har varet. For Frihedsberøvelse i Danmark fastsættes Godtgørelsen til 25 Kr. for hver paabegyndt Uge, Frihedsberøvelsen har varet, dog at Godtgørelse ikke ydes for Frihedsberøvelse, der ikke har varet 2 Maaneder. Denne Grænse gælder dog ikke, saafremt der i Tilknytning til Frihedsberøvelsen i Danmark er foretaget Deportation til Udlandet. I Tilfælde af gentagne Frihedsberøvelser i Danmark ydes Godtgørelse, saafremt Frihedsberøvelserne sammenlagt har varet 2 Maaneder eller derover.

stk. 3. Deportationen betragtes som afsluttet ved Tidspunktet for Hjemkomsten til Danmark eller for Overførelse til Sverige. For saa vidt Hjemkomsten er blevet forsinket paa Grund af Forhold, der alene maa tilregnes den paagældende selv, regnes der dog med det Tidspunkt, paa hvilket den paagældende tidligst kunde være vendt tilbage til Danmark.

stk. 4. Har de paagældende i Forbindelse med Frihedsberøvelse i Danmark været udsat for Mishandling eller Tortur af alvorligere Karakter, kan Godtgørelsen fastsættes efter de for Godtgørelse for Deportation gældende Regler.

§ 45.

Naar særlige Omstændigheder maatte tale derfor, vil der uden for de i § 44 nævnte Tilfælde kunne ydes Godtgørelse for den Lidelse og Tort, der har været forbundet med en af danske Myndigheder eller den tyske Besættelsesmagt eller af de med denne samarbejdende Korps, Organisationer eller Enkeltpersoner af Hensyn til tyske eller dermed ligestillede Interesser iværksat Frihedsberøvelse. Godtgørelsen kan højst ydes efter de i § 44 fastsatte Satser.

§ 46.

Behandlingen af Sager vedrørende Tort- og Lidelsesgodtgørelser henlægges til Erstatningsraadet. Raadets Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt Betingelserne for at opnaa de nævnte Godtgørelser er til Stede, kan under Iagttagelse af Reglerne i § 6, Stk. 3, indankes for Ministeren for særlige Anliggender, hvis Afgørelse er endelig.

§ 47.

De i nærværende Afsnit omhandlede Godtgørelser medregnes ikke ved Fastsættelse af Renter i Henhold til Folkeforsikringsloven eller ved Fastsættelse af Bidrag i Henhold til Forsorogslovens Kapitel XV og XVI.

§ 48.

Begæring om Godtgørelse for Lidelse og Tort i Henhold til nærværende Afsnit kan kun fremsættes af den, hvem den paagældende Lidelse og Tort er overgaaet. For saa vidt en til Godtgørelse efter § 44, Stk. 2, jfr. Stk. 1, berettiget Person maatte være afgaaet ved Døden efter at have fremsat Begæring om Godtgørelse i Henhold til den nævnte Bestemmelse, men inden Godtgørelsen er kommet